

Drem Zemanem, byl předložen kongresu v Nottinghamu, který po některých menších změnách návrh schválil.

Změny, které v projektu provedl kongres nottinghamský, jsou jednak zevní (jiné pojmenování: Office international de l'Étude de droit místo náročného pojmenování Federation, jež by vyjadřovalo závislost vůči C. I. E.), jednak vnitřní (odstraněno vlastní finanční a příspěvkové hospodářství úřadu).

Účel úřadu vyplývá z §u 4 stanov: a) v mezích možností upevňovati přátelské styky a vědomí solidarity mezi studenty a bývalými studenty všech národů, b) rozvinouti studentský život spolkový, c) podporovati toto hnutí v rámci národním, zejména sledováním výsledků ústředních úřadů právnických, národních svazů právnických spolků, jakož i jednotlivých studentských spolků, d) podporovati zakládání společných orgánů ve státech, v nichž dosud neexistují, e) pečovati o to, aby právnícké studium v jednotlivých státech zůstalo alespoň na dnešní úrovni, f) pečovati společnou a soustředěnou prací o větší uplatnění právníků po ukončení studií, g) podporovati spolupráci všech právníků v ohledu mezinárodním.

Přes mnohomluvnost účelů vyjádřených v cit. §u, bude hlavním účelem úřadu pořádání výročních schůzek u příležitosti kongresu C. I. E., na nichž by právníci jednotlivých zemí přednášeli a prodiskutovali předem stanovená themata, zejména taková, jež mají vztah k zemi, v níž je kongres organizován. Bude-li i zastupitelstvem C. I. E., které se koná o vánocích v Bordeaux, návrh poslední redakce přijat, bude se první schůzka mladých právníků podle nového statutu konati na půdě našeho státu v Praze a v Tatrách u příležitosti XVII. kongresu C. I. E. v srpnu příštího roku za předsednictví Jindřicha Smolka, starosty Všehrdu design. předsedou nového úřadu. Místopředsedy jsou: Sebastian Popescu (Rumunsko) a Alexis Goldschmidt (Belgie). Naším právníckým spolkům a jejich členům naskytne se zde vděčné pole působnosti jak pro přípravu konference, přípravu jednotlivých diskusí, debat a themat, tak i účastí při nich.

s—k.

K SITUACI. Hospodářský podzim bude u nás patrně rušný. Ostatně nelze letos ani dobře mluvit o obvyklé prázdninové přestávce. O prázdninách byla opětovně zásluhou profesora Macka rozvířena otázka mobilisace peněžního trhu *lombardem státních papírů*, který měla prováděti Národní banka Československá. S uspokojením možno konstatovati, že tomuto požadavku dostalo se tentokráte podrobné a vyčerpávající odpovědi také s míst nejvíce k tomu povolaných, od Národní banky Čsl. Argumenty pro tento požadavek byly tu již vícekrát probrány a oceněny. Pro zajímavost jest uvést, že na výtku, že tímto způsobem by Národní banka poskytovala konec konců úvěr státu, přiznal profesor Macek otevřeně, že by v tom neviděl nic nesprávného. To ovšem ukázalo, že rozpor v názorech je příliš hluboký a příliš zásadní, než aby mohl býti debatou sebe svědomitější překlenut. Zde již jest naprostá shoda s názory uplatňovanými se strany agrární, aby cestou měnovou bylo zlepšeno postavení zemědělství. Požadavek agrární jest však sobecký, upřímnější, ale také vysvětlitelnější, jde mu o splnění konkrétních zájmů na úkor celku a nedělají se s tím žádné tajnosti. Na straně sociálně-demokratické uplatňují se důvody teoretické i všeobecné, konkrétní prospěch jest pochybný, zejména však pro dělnictvo. V tom jest opět viděti větší převahu reálnosti programu agrárního před sociálně-demokratickým. Tím se také částečně vysvětluje převaha agrárního vlivu, nezáleží jen na počtu, ale i na cílevědomosti. Ze všech stran ví agrární strana nejlépe, co chce. Její požadavky jsou často s hlediska všeobecného až provokativně sobecké, ale jsou předkládány s takovou rozhodností a konkrétností, že se jim nelze vyhnouti a nutno uvažovati, jak se s nimi aspoň částečně kompromisně vyrovnati, i když kompromis je stavovským privilegiem.

Ačkoli téměř se žádným požadavkem agrárním nelze bez výhrad souhlasiti, přece nutno uznati, že není problému, který by aspoň vzdáleně se zemědělství týkal, aby proň neměla agrární strana své řešení. Je to ovšem řešení, které téměř vždy výlučně sleduje zájmy zemědělské, zájmy ostatní odbývajíce povšechným tvrzením, že blahobyť zemědělství přinese také blahobyť ostatním stranám. Toto tvrzení jest ovšem správné jen potud, pokud zemědělské řešení není popřením všech vývojových podmínek ostatních stavů, a to jest téměř pravidelně. Toto jednostranné vidění všech hospodářských problémů jen s hlediska zájmů zemědělských jest sice politicky pochopitelné, ale hospodářsky neomluvitelné ani tehdy, když se všechny platné zákony hospodářské odbývají paušální námitkou, že jsou překonány, že nutno se ubírat novými cestami, že není třeba je respektovati, nýbrž přizpůsobiti vlastní potřebě. Je to recept velmi jednoduchý, který však může přesvědčiti jen svou vírou, svým fanatismem, svou hlučností, nikdy však věcností svých důvodů. Vynikají-li zemědělské návrhy konkrétností, jsou po stránce teoretické slabší v hospodářské logice.

I když nelze s agrární koncepcí souhlasiti, nutno s ní počítati, poněvadž za ní stojí politická moc, která jest odhodlána svůj program prosaditi proti všem, a nanejvýš by byla ochotna k ústupkům, které by celkovou linii jejího programu neporušily. Dojde tedy patrně opět o všech důležitějších osnovách ke kompromisu, bude to však kompromis, v němž zemědělské zájmy budou privilegovány.

ara.

BANKOVNÍ REFORMY V BELGII. Belgie se rozhodla opustiti od 1. ledna 1936 dosavadní systém bank smíšených, t. j. bank, které současně přijímaly vklady a financovaly průmysl, a nahraditi jej systémem bank čistě depositních, t. j. bank, které mohou přijímati vklady, ale nesmějí nijakým způsobem, ani přímo ani nepřímo zúčastniti se na podnikání průmyslovém, zemědělském nebo obchodním. Nesmějí tedy toto podnikání ani financovati úvěry, ani účastniti se na něm kapitálovou účastí, na př. držbou cenných papírů. Proto mohou míti ve svém vlastnictví z cenných papírů toliko papíry jiných depositních bank a papíry státní a jim na roveň postavené. Pokud obstarávají emisi jiných papírů, mohou tyto papíry míti ve své držbě, nikoli však déle než 6 měsíců ode dne jejich vydání. V souvislosti s touto dalekosáhlou změnou bylo nutno řešiti otázku, kdo převezme úvěry, které zejména průmyslu banky poskytly. Tato otázka řeší se tím, že se pověřuje Société Nationale de Crédit à l'Industrie, která již dříve byla zřízena na podporu průmyslu, aby tak zvané zdravé úvěry od bank přebírala a přeměňovala tyto úvěry, které jsou vesměs krátkodobé a zúčteny průměrně $8\frac{1}{2}\%$, na úvěry dlouhodobé s úročitelností $4\frac{1}{4}\%$. Za postoupené úvěry obdrží banky nepřevoditelné a nezastavitelné 3% obligace, státem zaručené. Z úrokového rozdílu mezi úrokem $4\frac{1}{4}\%$, který bude musiti platiti průmysl Société Nationale de Crédit à l'Industrie a mezi úrokem 3% , který budou dostávat banky jako majitelé obligací, má býti využito na úhradu event. ztrát, které by Société Nationale de Crédit à l'Industrie vznikly tím, že by jí převzaté úvěry staly se nedobytnými. Pokud úrokový rozdíl na krytí těchto ztrát nestačí, budou za ně ručiti banky, od kterých Société Nationale de Crédit à l'Industrie úvěry převzala, a to v prvé řadě individuálně, t. j. každá banka za svůj úvěr a kdyby ztráty přesahovaly její platební schopnost, nastoupí ručení kolektivní, t. j. ručení ostatních bank. Tímto způsobem chce Belgie uvolniti a zlevniti úvěr, a to jednak přímo nucenou konversí průmyslových úvěrů z krátkodobých pohledávek na dlouhodobé, jednak tím, že banky zbavuje rizika s těmito úvěry spojeného, které je nutilo udržovati vysokou likviditu a proto i prováděti restriktivní úvěrovou politiku. Aby dlužníkovi bylo umožněno zbavit se tíživého dluhu, bylo vydáno v Belgii nařízení, že dlužník může bez ohledu na jiná ujednání zaplatiti svůj dluh před jeho splatností, vy-